

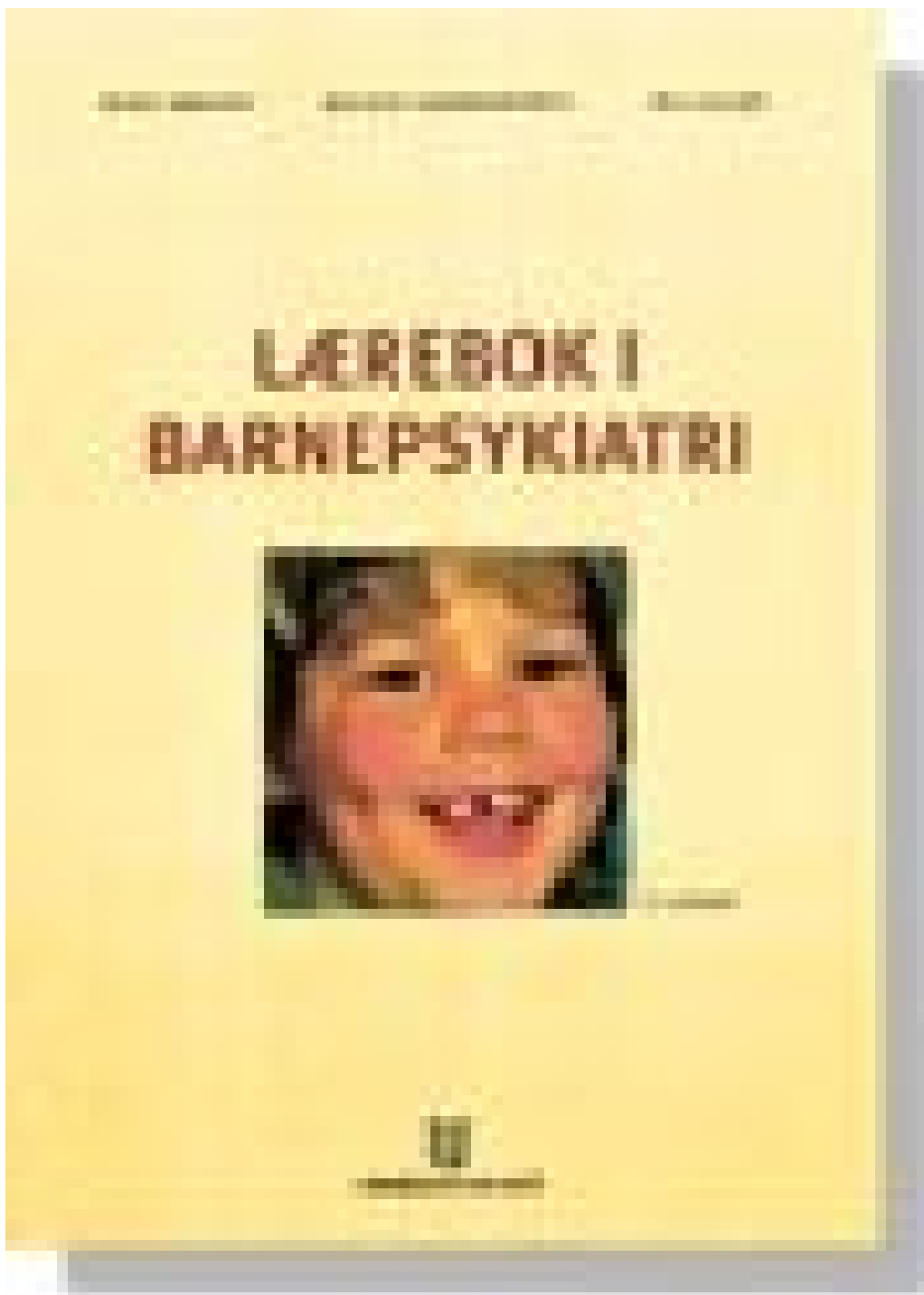

De har skrevet sitt fag – ny utgave av anerkjent lærebok

[BOKOVERSIKT](#)

Første utgave av Lærebok i barnpsykiatri kom i 1989. Forfattere var Hilchen Sommerschild og Berit Grøholt, og boken ble karakterisert som en viktig faghistorisk milepæl. I den reviderte utgaven fra 1997 var det gjort små endringer, og boken ble anmeldt i Tidsskriftet av Ida Garløv (1). Hennes hovedinnvending var at faget hadde utviklet seg slik at boken burde oppdateres mer omfattende, bl.a. innen biologisk forståelse, medikamentell behandling, kognitive metoder og tilpasning til ICD-10. I årets utgave er hun blitt medforfatter, og boken er betydelig omarbeidet og nyskrevet bl.a. innen de områdene hun foreslo. Den har i hovedsak beholdt design og struktur, men er utvidet med 75 sider.

Boken henvender seg til studenter og yrkesutøvere i førstelinjen, mens spesialistene henvises til andre lærebøker. Del 1 tar for seg fagets røtter og historiske utvikling, det teoretiske grunnlaget og epidemiologien. Tilknytningsteori og mestringsperspektiv har fått bredere omtale enn tidligere. Del 2, der utvidelsen først og fremst har skjedd, tar for seg de kliniske tilstandsbildene. Del 3 behandler forståelse og tiltak rettet mot barn i utsatte livssituasjoner, slik som brutte hjem, mobbing, omsorgssvikt, foster- og adoptivbarn. Del 4 har et eget avsnitt om barnepsykiatrisk utredning og behandling. Del 5 omhandler tjenestetilbudet til barn og unge med psykiske vansker med omtale av aktuelle instanser i første- og annenlinjetjenesten. Dette kapitlet har i tillegg en gjennomgang av aktuelle lover og en nyttig liste med definisjon og kort omtale av noen sentrale begreper (emneord) som benyttes av forvaltningen og domstolene.

Boken er velskrevet, lettlest, og systematisk oppbygd slik at den er lett å finne frem i. Kasuistikkene gjør teksten levende og troverdig, og Petter Ekornagutt og Nils Umulius (to ulike kliniske forløp ved hyperaktivitet) fra de forrige utgavene har fått følge med bl.a. Tapre Arild og Depressive Anne. Disse gjenkjennbare kliniske vignettene gir teksten validitet; leseren ser at forfatterne kjenner det kliniske landskapet de beskriver.

I siste utgaven er tilstandene klassifisert i overensstemmelse med ICD-10, og langt flere tilstander er tatt med eller har fått bredere omtale, slik som bl.a. depresjoner, tvangslidelser, sosial angst og panikkangst, tic/Tourettes syndrom, konversjoner og dissosiasjon. I forhold til de tidligere utgavene har psykiske lidelser hos eldre barn og ungdommer fått større plass. I tillegg er medikamentelle behandlingstiltak omtalt i tilknytning til de enkelte lidelsene. Samtidig som boken er utvidet, er den også strammet inn, slik at utvidelsen totalt sett ikke ble mer enn 75 sider. Det er rimelig å se dette som et resultat av gjennomgående bruk av diagnostiske enheter, noe som fører til en avgrensning og tydeliggjøring av de enkelte tilstandene og målretting av behandlingstiltakene. Denne utviklingen gjenspeiler kvalitetssikringen, fagutviklingen og forskningen i faget denne tidsperioden.

Boken anbefales på det varmeste til de omtalte målgruppene. Den vil også være nyttig som innføringsbok i fagfeltet for utdanningskandidater, og som felles grunnbok for de ansatte i barne- og ungdomspsykiatrien.

MaritHafting

BUP-.Voss

Voss sjukehus

BF14>Litteratur

β1. Garløv I. Barnepsykiatri. Tidsskr Nor Lægeforen 1997; 117: 2287 – 9.

Publisert: 28. februar 2002. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.